

I § 3, stk. 3, er det endvidere fastsat, at justitsministeren, hvis det ellers ikke vil være muligt at få en domfældt overført hertil, kan bestemme, at fuldbyrdelse af en udenlandsk dom skal ske efter bestemmelserne i konventionens artikel 10 om *fortsat fuldbyrdelse*. Om anvendelsesområdet for denne bestemmelse henvises til det, som er anført ovenfor. Afgørelsen om tilpasning af straffen efter artikel 10, stk. 2, træffes ved dom.

Til kapitel 3

Dette kapitel indeholder – sammen med sagsbehandlingsreglerne i kapitel 4 – de bestemmelser, som gennemfører konventionen fra 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger, der er optaget som bilag 2 til den foreslåede lov. Disse bestemmelser svarer med redaktionelle ændringer til de gældende bestemmelser i lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 1, i loven fra 1970.

Til § 5

Reglen i *stk. 1* svarer til § 4, stk. 1, i loven fra 1970. Det er fundet overflødigt at gentage reglen i den gældende lovs § 4, stk. 2, om politimesterens stedlige kompetence i forbindelse med bødeforelæg m.v. til gennemførelse af udenlandske bødeførelser m.v. Bestemmelserne i *stk. 2* og *stk. 3* svarer til lovens § 3, stk. 3, henholdsvis § 5.

Til kapitel 4

Dette kapitel indeholder fælles regler om behandlingen af sager om fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser i Danmark efter kapitel 2–3. Reglerne svarer i alt væsentligt til de gældende bestemmelser i loven fra 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme, som efter justitsministeriets opfattelse også er egnede i forbindelse med sager efter den nye konvention.

Til §§ 6–7

Bestemmelserne svarer til § 2, henholdsvis § 3, stk. 1–2 og 4, i loven fra 1970.

I § 7, *stk. 3*, har man fundet det hensigtsmæssigt at give mere udførlige regler om forsvarerbeskikkelse i sager om fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser om straf m.v. i Danmark. Det bør nemlig

efter justitsministeriets opfattelse være obligatorisk med forsvarerbeskikkelse i alle sager om fuldbyrdelse af straf m.v., som er idømt i udlandet, bortset fra sager om fuldbyrdelse af bøder og lignende. I overensstemmelse hermed er det i *1. pkt.* foreskrevet, at der altid skal beskikkes en forsvarer for den sigtede. Reglen i *2. pkt.* begrænser dog denne regel med hensyn til sager om fuldbyrdelse af bøder m.v., således at beskikkelse i sådanne sager kun sker, såfremt den pågældende begærer forsvarerbeskikkelse.

Til § 8

I § 8 er der medtaget en regel om varetægtsfængsling. Reglen supplerer bestemmelsen i retsplejelovens § 762, stk. 1, og retsplejelovens øvrige bestemmelser om betingelserne for og fremgangsmåden ved varetægtsfængsling finder således anvendelse også i sager, hvor varetægtsfængsling sker på grundlag af den foreslåede nye regel i § 8.

I langt de fleste tilfælde vil behovet for at varetægtsfængsle domfældte, som overføres til Danmark til (fortsat) strafafsoning, kunne tilgodeses gennem de almindelige regler i retsplejelovens § 762, stk. 1, der bl.a. giver adgang til varetægtsfængsling i tilfælde, hvor der er grund til at antage, at den pågældende vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdelsen.

Det er imidlertid en betingelse for varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, at den pågældende lovovertrædelse efter dansk ret kan medføre straf af fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Der kan, når det drejer sig om danskere, der i udlandet afsoner frihedsstraffe, tænkes tilfælde, hvor dette strafferammekriterium ikke vil være opfyldt, og hvor der derfor ikke er hjemmel til varetægtsfængsling, indtil sagen er afgjort af vedkommende danske domstol, eller indtil straffen kan fuldbyrdes. I sådanne tilfælde vil det kunne udelukke en ud fra humanitære hensyn ønskelig overførelse af den pågældende til forsat strafudståelse i Danmark, såfremt den pågældende skal sættes på fri fod umiddelbart ved ankomsten til Danmark. På denne baggrund har justitsministeriet fundet, at de humanitære hensyn alt i alt bedst varetages ved at medtage den foreslåede fængslingshjemmel i loven. Reglen vil naturligvis også kunne få betydning i visse transittilfælde, jfr. konventionen om overførelse af domfældte, artikel 16, og konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger, artikel 13.